

ԵՐԵՎԱՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ
ԴԱՍՄԱՍԹԱՆ

ՅՈՒՐԻ ՄՐՎՊԻՈՆԻ ՎԿԵՏԻՍՅՎՆ

ԱՐԴԻ ՀԱՅԵՐԵՆԻ
ՎԵՏՎՈՂՈՒԹՅՎՆ
ՀԻՄՍՎԻՆԴԻՐՆԵՐ

...

ԵՐԵՎԱՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՄԱՆ

ՅՈՒՐԻ ՄՐԱՊԻՈՆԻ ԱՎԵՏԻՍՅԱՆ

ԱՐԴԻ ՀԱՅԵՐԵՆԻ ԿԵՏԱԴՐՈՒԹՅԱՆ
ՀԻՄՆԱԽՆԴԻՐՆԵՐ

- ◆ ՀԻՄՈՒՆՔՆԵՐ
- ◆ ԶՈՒԳԱՉԵՎՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ
- ◆ ՏՈՐԱԿԱՐԾՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ
- ◆ ԿԵՏԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ

ԵՐԵՎԱՆ
ԵՊՀ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹՅՈՒՆ
2019

ՀՏԴ 811.19

ԳՄԴ 81.2Հ

Ա 791

*Տպագրության են երաշխավորել ԵՊՀ հայ բանասիրության
ֆակուլտետի զիտական խորհուրդը և հայոց լեզվի ամբիոնը:*

Խմբագիր՝ Լ. Թելյան (բան. գիտ. թեկ., դոցենտ)

Գրախոսներ՝ Ա. Տեր-Մինասյան (բան. գիտ. թեկ., դոցենտ)

Ա. Սարգսյան (բան. գիտ. թեկ., դոցենտ)

Զ. Աղաջանյան (բան. գիտ. թեկ., դոցենտ)

Յու. Ավետիսյան

Ա 791 Արդի հայերենի կետադրության հիմնախնդիրներ: Հիմունքներ, զուգաձևություններ, տարակարծություններ, կետադրություն: -Եր., 2019, 178 էջ:

Գրքում ներկայացվում են հայերենի կետադրության հիմունքները, քննարկվում են արևելահայերենի կետադրության վիճելի հարցերը, առաջարկվում են կետադրական նորմեր՝ առանձին դեպքերում տարբերակների ազատ ընտրությամբ:

Գիրքը նախատեսված է բոլոր նրանց համար, ովքեր հաճախ են զրավոր հաղորդակցվում և հետաքրքրված են հայերենի կետադրությամբ:

ՀՏԴ 811.19

ԳՄԴ 81.2Հ

ISBN 978-5-8084-2355-8

© ԵՊՀ հրատ., 2019

© Ավետիսյան Յու. Ա., 2019

ԵՐԿՈՒ ԽՈՍՔ

Կետադրության ուսումնասիրությունը և կանոնարկումը հազիվ թե կարելի է բանասիրական գիտությունների առաջնային խնդիրներից մեկը համարել, սակայն անկասկած է, որ հարցի քննությունը գործնական կարևոր նշանակություն ունի գրական լեզվի մշակման ու կանոնարկման տեսանկյունից:

Գրավոր խոսքի ուսումնասիրությունը ցույց է տալիս, որ ակնհայտորեն խզում է առաջացել սահմանված կետադրական կանոնների (կետադրության տեսության) և դրանց գործնական կիրառության միջև։ Եվ հարցի քննարկումը արդիական է դառնում այնքանով, որքանով ընդհանուր մոտեցումներ սահմանելու դեպքում հնարավորություն կստեղծվի նախ՝ հրաժարվելու մի շարք անհարկի գուգաձևություններից, և հետո՝ հստակեցնելու որոշ կանոններ՝ լեզվակիրառողի համար ավելի դյուրին դարձնելով դրանց յուրացումը և գործածությունը։

Միրով կընդունենք աշխատանքի վերաբերյալ օգտակար դիտողություններն ու առաջարկները։

ԳԼՈՒԽ 1.

ԱՐԴԻ ՀԱՅԵՐԵՆԻ ԿԵՏԱԴՐՈՒԹՅԱՆ ՀԻՄՈՒՆՔՆԵՐԸ

Կետադրության հարցերը քննարկությունների առարկա են դարձել՝ վաղ միջնադարից սկսած: Փորձեր են արվել ճշգրտելու մասնավորապես տրոհության նշանների գործածության սկզբունքները:

Գրական հայերենի նորմավորան շրջանում մասսամբ կարգավորվեցին նաև կետադրության կանոնները: Արևելահայերենում դա կատարվեց ավելի կայուն սկզբունքների հիման վրա: Արևմտահայերենը որդեգրեց կետադրական նշանների գործածության ավելի ազատ մոտեցումներ, որոնք հիմնականում պահպանվեցին նաև արևմտահայերենի հետագա զարգացման ընթացքում: Արևելահայերենի նորմավորման ու մշակման հետագա ընթացքում կետադրության հարցերը մշտապես եղել են քննարկումների առարկա: Կանոնական քերականության գրքերում, դպրոցական և բուհական դասագրքերում ու ձեռնարկներում որոշակի հարցեր, կետադրական նշանների գործածության ինչ-ինչ յուրահատկություններ առիթ են տվել տարակարծությունների: Մի շարք դեպքերում էլ քննարկումների արդյունքում թե լրելյան ընդունվել են գուգահեռ տարբերակներ:

Նոր ժամանակներում կետադրությանը նվիրված առաջին քիչ թե շատ ամբողջական ուսումնասիրություն-ուղեցույցը

Ա. Ղարիբյանի և Գ. Պարիսի հեղինակած աշխատանքն էր¹, որը փորձում էր որոշակի հանձնարարականներով և առաջարկներով կանոնավորել հայերենի կետադրությունը: Սակայն այդ փորձը ըստ էության չծառայեց իր նպատակին, նախ՝ որովհետև չհանրայնացվեց, չդարձավ մեծ լսարանին մատչելի, երկրորդ՝ զգալի էր ոռուսերենի ազդեցությունը, և երրորդ՝ ուղեցույցը մասսամբ է միայն անդրադառնում վիճելի գործածություններին և զուգաձևություններին:

Երկրորդ աշխատանքը, որը դպրոցական դասագրքերի սահմաններից դուրս քննության առարկա է դարձրել ժամանակակից հայերենի կետադրության հարցերը, **Գ. Գարեգինյանի** բուհական դասագիրքն է²: Սակայն և շարահյուսական առանձին կառույցների առիթով, և՝ ընդհանրացված վերնագրի տակ ներկայացված կանոնները, նախ՝ միշտ չեն, որ հետևողականորեն են մատուցվում (դա երևում է նաև հեղինակային շարադրանքում տեղ գտած անհարկի տրոհումներից). Սառրակետով առանձնացված են, օրինակ, պատճառի պարագան, որոշիչ-որոշյալ կապակցությունը և այլն), և երկրորդ՝ կետադրության նշանների գործածության շատ ու շատ մասնավոր դեպքեր առհասարակ չեն քննարկվում. սահմանված կանոններն առավելապես ընդհանուր-նկարագրական բնույթի են³:

¹ Տե՛ս Ղարիբյան Ա., Պարիս Գ., Հայոց լեզվի քերականության, ուղղագրության և կետադրության ուղեցույց, Եր., 1957:

² Տե՛ս Գարեգինյան Գ., Ժամանակակից հայոց լեզու. բարդ նախադասություն, Եր., 1984:

³ Նույնը կարելի է ասել հայերենի բուհական մյուս դասագրքերի մասին՝ **Բշխանյան Ռ.**, Արդի հայերենի շարահյուսություն. պարզ նախադասություն, Եր., 1986; **Գյուլբուլարյան Ս.**, Ժամանակակից հայոց լեզու, Եր., 1984; **Ասատրյան Մ.**, Ժամանակակից հայոց լեզու. պարզ նախադասություն, Եր., 1987 և այլն: Նորմատիվ քերականության առանձին ձեռնարկներում նույնիսկ կետադրություն պահանջող կառույցների և իրողութ-

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

1. Աբրահամյան Ս., Հայերենի կետադրություն, Եր., 2002:
2. Ասատրյան Մ., Ժամանակակից հայոց լեզու. պարզ նախադասություն, Եր., 1987:
3. Բարսեղյան Հ., Մելքիսանյան Փ., Հայոց լեզու. դասագիրք միջին դպրոցի 9-րդ դասարանի համար, Եր., 2013:
4. Գարեգինյան Գ., Ժամանակակից հայոց լեզու. բարդ նախադասություն, Եր., 1984:
5. Գարեգինյան Գ., Հայերենի կետադրության մի քանի վհճելի դեպքերի մասին, «Պատմա-բանասիրական հանդես», Եր., 1990, թիվ 2:
6. Գյուլբուդաղյան Ս., Ժամանակակից հայոց լեզու, Եր., 1984:
7. Դավթյան Յու., Հայերենի կետադրության ինքնուսույց, Եր., 1995:
8. Դարբինյան Մ., Ժամանակակից հայոց լեզու. կետադրություն, Եր., 1990:
9. Եղեկյան Լ., Սարգսյան Ա., Սաքավետոյան Ռ., Հայոց լեզու. դասագիրք ավագ դպրոցի հումանիտար հոսքի 11-րդ դասարանի համար, Եր., 2010:
10. Եղեկյան Լ., Սարգսյան Ա., Սաքավետոյան Ռ., Հայոց լեզու, 12-րդ դասարանի համար, Եր., 2011:
11. Զաքարյան Հ., Կետադրական բառարան (Երկրորդ՝ լրամշակված հրատարակություն), Եր., 2013:
12. Թորոսյան Ա., Հայերենի կետադրությունը (ուսումնաօժանդակ ձեռնարկ), Եր., 2004:

13. Իշխանյան Ռ., Արդի հայերենի շարահյուսություն. պարզ նախադասություն, Եր., 1986:
14. Կատվալյան Վ., Ուղղագրական և կետադրական ուղեցույց, Եր., 1992:
15. Ղարիբյան Ա., Պարիս Գ., Հայոց լեզվի քերականության, ուղղագրության և կետադրության ուղեցույց, Եր., 1957:
16. Միքումյան Մ., Հայոց լեզու, Եր., 2012:
17. Մխիթարյան Հ., Հայերենի կետադրության համառոտ պատմություն, Եր., 1972:
18. Պետրոսյան Հ., Հայերենագիտական բառարան, Եր., 1987:
19. Զահոռուկյան Գ., Հայերենի կետադրության պատմական և տեսական հիմունքները, «Լրաբեր», 1990, № 7(75):
20. Սահակյան Վ. Ա., Սահակյան Վ. Վ., Ժամանակակից հայոց լեզվի կետադրություն, Եր., 2010:
21. Սարգսյան Ա., Ժամանակակից հայերենի կետադրությունը (Երկրորդ՝ վերամշակված հրատարակություն), Եր., 2012:
22. Սարգսյան Լ., Վերաբերականների տրոհության մի քանի հարցեր արդի արևելահայերենում, «Բանքեր Երևանի համալսարանի. բանասիրություն», Եր., 2017, 1(22):
23. «Տերմինարանական և ուղղագրական տեղեկատու», Եր., 2006:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

ԵՐԿՈՒ ԽՈՍՔ.....	3
Գլուխ 1.	
ԱՐԴԻ ՀԱՅԵՐԵՆԻ ԿԵՏԱԴՐՈՒԹՅԱՆ ՀԻՄՈՒՆՔՆԵՐԸ	4
Գլուխ 2.	
ԿԵՏԱԴՐԱԿԱՆ ԶՈՒԳԱՉԵՎՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ	26
Գլուխ 3.	
ԿԵՏԱԴՐԱԿԱՆ ՏԱՐԱԿԱՐԾՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ	43
Գլուխ 4.	
ԱՐԴԻ ԱՀԱՅԵՐԵՆԻ ԿԵՏԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆԸ	98
ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ.....	175

ԵՐԵՎԱՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆ

ՅՈՒՐԻ ՄՐԱՊԻՈՆԻ ԱՎԵՏԻՍՅԱՆ

**ԱՐԴԻ ՀԱՅԵՐԵՆԻ ԿԵՏԱԴՐՈՒԹՅԱՆ
ՀԻՄՆԱԽՆԴԻՐՆԵՐ**

Համակարգչային ձեսավորումը՝ Կ. Չալաբյանի
Կազմի ձեսավորումը՝ Ա. Պատվականյանի
Հրատ. սրբագրումը՝ Ս. Դավթյանի

Տպագրված է «Քոփի փրինք» ՍՊԸ-ում:
ք. Երևան, Խորենացի 4-րդ նրբ., 69 տուն

Ստորագրված է տպագրության՝ 06.05.2019:

Չափսը՝ 60x84 1/16; Տպ. մամուլը՝ 10,75:
Տպաքանակը՝ 100:

ԵՊՀ հրատարակչություն
ք. Երևան, 0025, Ալեք Մանուկյան 1
www.publishing.am

...